

ogsaa vil tillade mig at kalde det — at gaae ud i Bildtbanen og tage sig et Dyr hjem til sit Bord, hvilket, som sagt, er gaaet til en Grandsø, der gaaer langt over, hvad Nogen maaskee har forestilt sig. Jeg kan derfor ikke trøe, naar Hs. Majestæt, som Tilfældet er, frigiver Jagten, at Staten derfor skulde være forpligtet til at yde noget Vederlag til disse, allerede altfor høit gagerede Embedsmænd.

Indenrigsministeren: Der er nogle af de faldne Utringer, der foranledige mig til at tage Ordet, da jeg troer, man er gaaet ud fra en Misforstaaelse af Rescriptet med Hensyn til Jagtretten paa den kongelige Bildtbane. (Ja!) Rescriptet fra Hans Majestæt gaaer i og for sig ikke ud paa en Opgivelse af Jagten, men kun paa, at den særlige Stilling, som ved det tidligere forelagte Lovforslag var forbeholdt med Hensyn til Jagten paa den kongelige Bildtbane, maatte opgives, saaledes at Jagten paa den kongelige Bildtbane blev at behandle efter de samme Regler, som vare fastsatte eller maatte vorde fastsatte for den private Jagtret, hvilket egentlig ikke er en ligesom frem Opgivelse af Jagten, men en Afsløsning af Jagtretten. Det er altsaa mindre correct opfattet, naar det er ubdydet som en ligefrem Opgivelse af den kongelige Jagtret. I Forbindelse med det Spørgsmaal, som er blevet omhandlet, skal jeg tillade mig at bemærke, at Regjeringen har tidligere tilstaaet Embedsmænd Erstatning for Jagtretten, og det, uagtet denne har været indrømmet Vedkommende kun under saadanne Betingelser, at denne Jagtret kunde bortfalde ved en ny Omordning af Jagten; men Regjeringen har dog troet, at det Gode, som var indrømmet vedkommende Embedsmænd, var af en saadan Vigtighed, at da, en Forandring factisk indtraadte, blev der tilstaaet dem en ikke ubetydelig Pengeerstatning i den Anledning, saa at det vilde være afvigende fra den Fremgangsmaade, som hidtil er fulgt, naar man intet Hensyn vilde tage til saadanne Emolumenter, som Vedkommende hidtil have havt.

Rirk: Jeg vilde blot bede om Tilladelse til at gøre en kort Bemærkning.

Formanden: Ja, dersom Thinget giver sit Samtykke dertil, kan det tilstedes. (Ja! Ja!)

Rirk: I Anledning af hvad den ærede

Indenrigsminister har anført med Hensyn til Jagtens Afsløsning, da er den ikke grunder paa det Rescript, som ligger aabent for Alle og Enhver, og som Hans Majestæt af særdeles Naade og af særdeles Kjærlighed har givet, men den er grunder paa en Skrivelse fra Hans Majestæt til Finantsministeren om, hvorledes han for Fremtiden ønsker, at Jagten skal gaae ud af hans Civilliste, og det, mener jeg, vil forandre Forholdet saaledes, at der for Fremtiden ingen Grund er til at tage videre Notits af det Bildtdeputat, som Dversførsterne have.

Simony: Jeg kan ikke andet end være enig med flere af de ærede foregaaende Talere, naar de have udtalt, at det var ønskeligt, at det Dversførsterne tilstaaede Bildtdeputat for Fremtiden maatte bortfalde; men jeg kan ikke samstemme med dem i, at det skal bortfalde uden nogen Erstatning. Det er et Emolument, der er tilstaaet dem i deres Bestalling, og, ligesaa lidt som man kan berøve Nogen en Ret, der er hjemlet ham ved en Himmel, der har fuld Gyldighed, ligesaa lidt forekommer det mig, at man kan berøve disse Embedsmænd hvad der er hjemlet dem ved deres Bestalling. En Erstatning, troer jeg, derfor bør tilstaaes dem; hvor stor eller hvor lille den bør være, ligger ikke for her, men maa overlades til Regjeringen at bestemme. Det forekommer mig derhos, at der er saameget mere Anledning til at tilstaae disse Embedsmænd Erstatning, som der jo nu ved den Afsløsning, der finder Sted af Jagtretten, hvorpaa det er støttet, at denne Ret skal bortfalde, tilflyder Statskassen en Indtægt, hvoraf den Erstatning kan afholdes, der bliver at tilstaae dem for Berøvelsen af dette Emolument.

Indenrigsministeren: Jeg veed ikke, om Finantsministeren har meddeelt den ærede Landssthingsmand, som paaberæbte sig den kongelige Tilkjendegivelse med Hensyn til Jagtretten, Andet end det, jeg citerede en Afskrift af. Jeg har vel fra Finantsministeren for kort siden modtaget en Afskrift af en anden kongelig Bekjendtgjørelse, men den gik kun ud paa, at der med Hensyn til Udgifterne ved Jagtrettens Afholdelse skulde forholdes som hidtil, idetmindste indtil videre, saa at de fremdeles blive at afholde af Statskassen, da Hans Majestæt